

Yes folks,
this is Hellzapoppin’

verslag vanuit een heksenketel

Alle Pieron

Ooteboe Unltd

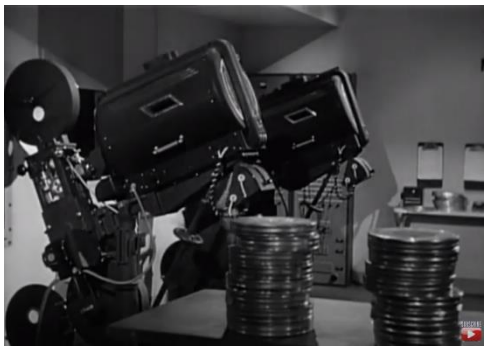
Leeuwarden, 2023

HELLZAPOPPIN'

. . . . . any similarity
etween HELLZAPOPPIN'
d a motion picture
purely coincidental.

UNIVERSAL THEATRE

PROJECTION
BOOTH

De film in woord en beeld

Hellzapoppin' is een film van H.C. Potter uit 1941.[a] Hierin wordt een poging gedaan om de Broadwayshow van Ole Olsen en Chic Johnson (O&J) te verfilmen. Dezen spelen zelf de hoofdrol in de film.
In de revue, de kern van de film, treden Martha Raye (Betty), Jane Frazee (Kitty) en Mischa Auer (Pepi) op de voorgrond. Het scenario is van Nat Perrin[b] en Warren Wilson.[c]

In de projectieruimte van een groot, deftig bioscooptheater is Louis, de operateur bezig zich voor te bereiden.[d] Op het scherm zie je in eerste instantie een trap-scene, zoals je die kunt tegenkomen in een klassieke Hollywood-musical. Een scene die al snel verandert in een glijdende valpartij. Nogal verrassend. Gedraaid wordt vervolgens de film *Hellzapoppin'*.[e] Een meta-thema: je ziet de film in de film. Bovendien moppert Louis terecht dat hij een acteur in de film is geworden.

---

[a] De première van de film was op 25. dec. 1941, met overdag een voorstelling voor tweeduizend wezen, 's avonds voor tweeduizend soldaten en zeelieden.

[b] Nat Perrin was bevriend met Groucho Marx en schreef het script voor diens *Monkey Bussines*. Het verhaal ligt in de lijn van de vaudeville.

[c] Warren Wilson was onder meer een succesvol scenarioschrijver.

[d] De filmprojector met zijn operateur verschijnen al in Vertovs film *Een man met een filmcamera* (1929). Ook hier met een meta-thema: de filmer, die je achter de gordijnen van de bioscoopzaal met zijn camera (+ statief) ziet verdwijnen, is dezelfde als de filmer in de film die al klaar ligt om te draaien.

[e] Niet alleen de balletscene, maar vooral de nu volgende hel-scene maakt dat duidelijk.:

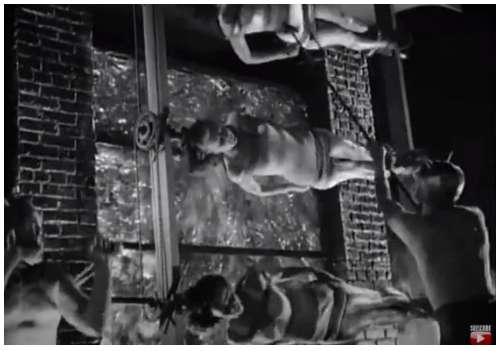
Hades of inferno
and vaudeville.
Anything can happen
and it probably will
Hellzapoppin'!

You'll be needing your sense of humor now.

De film gaat verder met een lange scene die zich afspeelt in de hel, hier een plaats vol speelse gruwelijkheden. De hel die naar het NT een poel is van vuur en zwavel, een plaats van foltering, geween en tandgeknars. ('They're screaming everywhere').
De film geeft hierop een parodie die orthodoxe christenen soms tandenknarsend zullen hebben bekeken. Toch is de scene zo over te top, zo aangedikt dat je bijna niet anders kunt dan gniffelend toekijken, van een provocatie is geen sprake.

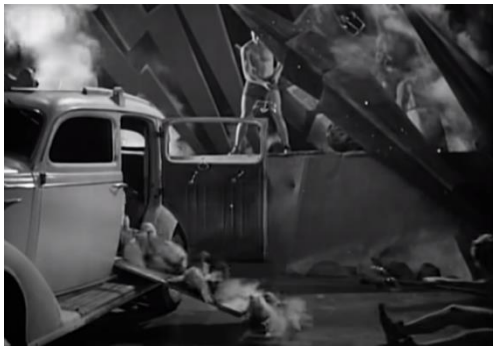
De scene wordt plotseling afgebroken: in een wolk van vuur en rook staat daar ineens een witte limousine. Er ontstaat paniek en de omstanders worden door duivels teruggedreven.

Vervolgens wordt de komst van de belangrijkste gasten ('prize guests') aangekondigd. Het zijn O&J, zij hebben als regisseur de leiding over de film en spelen er ook in mee. Dat kan.

Maar dit is niet alles: ook in de film zelf spelen zij -als gasten- de rol van regisseur en stellen er orde op zaken. Bovendien hebben zij tijdens het draaien voortdurend vanuit de film contact met de operateur.
Dit komt niet onverwacht: de toestand is nu eenmaal *hellzapoppin*, ze is hectisch en chaotisch.[a] Daarbinnen zijn meta-situaties dan ook geen verrassing.
Dat blijkt ook uit de plaats van O&J, zij bepalen de loop van de film, om hen draait de story. Maar dit wel in verschillende rollen. De ene keer als speler én als regisseur, dan weer als inspicient of juist als de tegenpool ervan.

Dan: O&J slaan op de vlucht voor een groep duivels.

Toch beseffen zij dat zij er juist zijn om orde op zaken te stellen. Zij zijn de baas, zij geven de personages een baan (als spelers in de film) en gebruiken (zelfs) magische krachten om hun zin te krijgen. Zo blazen zij de taxi op waarvan de chauffeur wil dat zij hun rekening betalen. O&J zien dat niet zo zitten: zij zijn toch alleen maar een blokje om geweest! Als de taxichauffeur dan niet ophoudt met sputteren en hen zelfs bedreigt, gaat Chic tot actie over.

[a] *Hellzapoppin* betekent *hectisch, chaotisch*. Het woord wordt in de tekst op twee manieren gebruikt: als de naam van de film (Hellzapoppin') en als het Engelse begrip *hellzapoppin.*

O&J zijn ontevreden over het verloop van de film en dwingen Louis om de film (een stukje) terug te spoelen . Hoewel hij voor het theater werkt, moet hij dit wel doen, Ole, wiens neef hij is, heeft hem immers de baan gegeven. Maar hij blijft tegensputteren: -Don't you know you can't talk to me and the audience? De reactie: -Well, we're doing it, aren't we*? Yes, folks this is Hellzapoppin'*!

Een opmerkelijk meta-thema.[a]

Terug van hun versnelde tocht terug in de tijd, blijkt de taxi te zijn veranderd in een paard met de taxichauffeur als jockey er bovenop. Deze wordt de ruimte ingeschoten.

a

In Buster Keatons *Sherlock Jr* (1924) zie je Sherlock als jonge operateur een film projecteren, waarin je het vervolg ziet van wat er zich op dat moment in werkelijkheid buiten de bioscoop afspeelt. Iets later gaat hij -in een droomtoestand- zelfs de film binnen om daar op te treden. Een unieke (meta-) aanpak in de geschiedenis van de vroege Hollywood-film. Potter, Perrin en Wilson hebben de film zonder twijfel gezien.

Een tocht waarvan Ole fanatiek verslag doet:

Second Honeymoon, third.
Henry the Eighth, fourth.

Anaconda Copper...
87 and 3/4, down a point

Maar dan rukt een deftig geklede bezoeker zich los van de ordehandhavers op weg naar het paard om er een spelletje *boter, kaas en eieren* winnend af te maken. Vervolgens rent hij schaterlachend weg, achtervolgd door O&J.

Je komt vervolgens met O&J terecht op de set van een film in voorbereiding. Hier probeert de Regisseur (R) om O&J ervan te overtuigen dat iedere film een verhaal, een liefdesverhaal nodig heeft: 'Pictures are different. You got to have a story!'

Chic laat dan duidelijk op eigen specifieke wijze merken dat zo'n film niet zijn film is: hij schiet pardoes een haan dood en overhandigt die, al kraaiend, aan R. Dit incident maakt volgens O&J duidelijk dat het gaat om de film *Hellzapoppin*'.

Daarna lopen O&J weg om al snel te merken dat ook de buitenwereld het niet al te hoog met hen opheeft. Zij komen een mrs. Jones tegen -op zoek naar Arthur-, die hen duidelijk maakt dat zij het in het geheel niets op heeft met J&O.

R gaat O&J achterna en probeert hen op hoge toon nogmaals te overtuigen dat een liefdesverhaal noodzakelijk is:

There never
has been a picture
without a story.

There never
will be a picture
without a story!

Als de discussie te hoog oplaait, komt een oude bekende, nu supporter en bodygard, O&J te hulp.

Chic krijgt intussen een telefoontje en helpt een kamermeisje om een doosje aardbeien te sorteren.

Dan verschijnt Arthur voor het eerst met zijn steeds uitdijende potplant. Hij is op zijn beurt op zoek naar mrs. Jones, de vrouw die achteraf zeer tegen haar zin de handtekeningen van O&J had gevraagd.

R houdt tegenover O&J vol: hij het recht heeft op een liefdesverhaal en wil aan de slag.

Hij trekt O&J mee naar de filmset. Onderweg zie je O&J in verschillende vormen van uitdossing langskomen.

Opvallend is in dit verband de verwijzing naar het *Rosebud* uit *Citizen Kane*, waarbij Chic opmerkt dat hij dacht ze die slee allang hadden verbrand.[a]

Onderweg blijft R zijn standpunt herhalen. Ook belooft hij O&J tot grote artiesten te kneden. Maar zij zijn, weten zij van hun kant, wie zij zijn. En omgekeerd: zij zullen van hem wel een groot regisseur maken. Het antwoord kun je verwachten: *I am the best director!*
Tenslotte komen zij met zijn drieën op de set terecht waar zij Harry Selby ontmoeten, schrijver van drie scripts per dag.

Een ontmoeting die in eerste instantie nogal bruusk eindigt.

---

[a] Orson Welles: 'Actually, as it turns out, "Rosebud" is the trade name of a cheap little sled on which Kane was playing on the day he was taken away from his home and his mother. In his subconscious it represented the simplicity, the comfort, above all the lack of responsibility in his home, and also it stood for his mother's love which Kane never lost. In his waking hours, Kane had certainly forgotten the sled and the name which was painted on it.' Wellesnet. Dit is nog wel iets anders dan een *love story*.

R zet zijn plan door, maar O&J laten zich niet overtuigen, zij hebben zelf jaren hun show *Hellzappopin'* op Broadway gepresenteerd. En dat op hun manier. Maar R wil hier niets van weten ('dit is Hollywood!'). Selby krijgt de tekst van het toneelstuk, waarvan hij een filmscript moet maken.

Ondertussen wordt het dode lichaam van de editor afgevoerd, hij zag het niet meer zitten, het duurde hem allemaal veel te lang.

R vindt dat het al met al gaat om een geweldig verhaal, maar dit wordt door Selby sterk betwijfelt, hij heeft zo zijn eigen ideeën, zoals later, aan het einde van de film, blijkt.

O&J maken dan via R fotografisch kennis met de hoofdrolspelers; Woody Tyler, rijk en verliefd op Kitty Rand, ook al rijk. Kitty van haar kant is verliefd op Jeff.
En dan verrassend: Ole groet zijn vriend op de foto en deze groet hem vriendelijk terug. Dit verbaast zelfs Ole.

R toont vervolgens op foto' waar het verhaal zich afspeelt, bijzondere foto's, want je ziet erop limousines af en aan rijden en de gasten naar binnen stromen. Een opvallende gang van zaken: de foto's, waarmee R een inzicht in de setting wil geven, gaan over in een filmisch verslag: je ziet wat er zich afspeelt rond de villa van Kitty's ouders.

De show zal dus worden opgevoerd bij de Rands, in een openluchttheater aan de achterzijde van hun landgoed. Dat is mogelijk omdat, vertelt Kitty, de Rands zo rijk zijn.[a] Het theater staat er omdat ze al van jongs af een toneelcarrière op het oog heeft:

But why a theater?
Oh, I've wanted to be an actress
ever since I was knee-high
to a footlight.

Yes, and she's got
a beautiful voice, too.

Kitty en Jeff zijn verliefd op elkaar. Zij geeft een liefdadigheidsconcert voor het Rode Kruis om zo Jeff dicht bij zich te hebben (maar ook om zelf op te treden).
De intieme relatie tussen hun dochter met Jeff bevalt haar ouders niet, Jeff heeft geen geld, bovendien een financieel weinig krachtig beroep. De ouders hebben Woody op het oog, een aardige, maar wat saaie jongen en een goede vriend van Jeff. Jeff wil Woody's verloving met Kitty niet in de weg staan.

--

Dan de aankomst van Pepi, een Rus van adel ('He's got titles up to here'), maar hij wil daar niets van weten omdat je er alleen maar een slechte naam meekrijgt. Geld heeft hij niet, zelfs de taxichauffeur onthoudt hij nogal opvallend zijn fooi. Niet dat men dat erg vindt, 'they know he's a phony, but they don't mind.' Nee, men vindt hem een schatje.

---

[a] De mededeling van Kitty (en van haar vader) voor de camera geven dus een meta-situatie aan. De film zit trouwens vol met meta-grapjes. Zo kan Ole aan Chic vragen of zij in een geluidsfilm zitten. Chic beaamt dit en laat het horen.

De rekwisieten voor de show -eigenlijk niet veel meer dan spulletjes ('junk')- worden intussen op een vrachtauto voorgereden met er achterop O&J in een ietwat verfomfaaide toestand.

[Trouwens opnieuw een vervreemdende meta-wending: J&O zitten met R naar stills te kijken, die laten zien hoe de situatie binnen een mogelijke film eruit zal moeten zien. En in die virtuele filmopzet zien zij ineens zichzelf al meespelen.]

Bij het uitladen van de rekwisieten ontstaat er ook al chaos, zo overhandigt Chic Kitty's vader een blok ijs, dat deze naar achteren moet brengen.

Vervolgens komt een deftige ober met een koffer in de hand in de greep van een tros ballonnen, nu eens stijgend dan weer dalend, dan weer omhoog geschoten om uiteindelijk door Chic -al schietend- te worden gered. Hij verlaat het terrein, uiterst getergd.

Tegen het einde blijkt ook nog dat een deel van de rekwisieten op een nogal verdachte wijze is verzameld: 'we kinda borrowed the stuff. Temporarily-like.' Het is dus nogal vanzelfsprekend dat Chic het geld, dat voor de inkoop was bestemd, aan Jeff kan teruggeven.

Niet dat Chics gedrag onopgemerkt blijft, daar zorgt privédetective Quimby wel voor.

Vanaf nu bepaalt Quimby voortdurend in korte interrupties voor een belangrijk deel de gang van zaken, maar dat op een tegendraadse manier. Zo biedt hij zich aan bij Kitty's vader en zal ervoor zorgen dat de show goed verloopt.

Verder probeert hij een duet van Jeff en Kitty te verstoren, weet Kitty indirect verdacht te maken bij Jeff en verhindert hij het plan van O&J om Jeff te verwittigen dat Kitty hem niet ontrouw is geweest. Maar oppermachtig is hij bepaald niet, zo valt hij languit op de grond tijdens een achtervolging van Kitty op Pepi en krijgt hij later een bloempot op zijn hoofd.
Quimby's reacties zijn raadselachtig, zijn uitspraken lijken vaak orakelspreuken, iets dat bij zij imago past. Hij is de goochelaar, de man van vermommingen, the Master of disguises, de magiër. Mysterieus in alle opzichten. Voortdurend wordt zijn verschijning vergezeld door goochelachtige truckjes en verschijningen. Hij is een tegenkracht en zorgt voortdurend voor verwarring. Hellzapoppin!

Klaar met het uitladen, worden J&O door Kitty en Jeff hartelijk ontvangen. Zij zullen meewerken aan show, die Kitty samen met Jeff heeft voorbereid.

Kitty is er alles om te doen om de show te laten slagen. Zij krijgt zo de kans om mee te spelen en haar zangtalent te tonen, maar vooral ook om Jeff in haar buurt te hebben. Deze wil niet met haar trouwen om haar geld, hij wil financieel onafhankelijk zij en organiseert ook daarom deze show.

Kitty's ouders staan aan Woody's kant en halen hem zelfs op als hij buiten ligt te slapen. Zij zijn bang, vertellen zij hem, dat Jeff Kitty inpikt. Beiden staan ondertussen op het bordes met elkaar te praten.
Woody gaat naar hen toe, waarna Jeff probeert weg te komen door Kitty te vragen om haar koffer naar haar kamer te brengen. Zo kan hij zijn vriend Woody alleen bij haar achterlaten. Na veel heen en weer gepraat lukt hem dat. Maar Kitty lijkt minder enthousiast.

Intussen arriveert Chics zuster, Betty. Zij vraagt direct de aandacht met een vrolijk *Yoo-hoo!* Maar dit wordt niet door iedereen gewaardeerd, zeker Jeff heeft zo zijn bezwaren gezien haar wilde gedrag indertijd op een feestje. Betty vindt dat dat er nu eenmaal bij hoort: 'Can I help the animal in me?'

Betty krijgt van Kitty een rondleiding, zij zal haar het zwembad en het theater laten zien. Maar voor Kitty zijn de mannen voldoende, zij is ad libitum beschikbaar.
Betty domineert in veel opzichten de plot: zij laat niet met zich sollen, treedt vasthoudend, brutaal en uitdagend op. Of zij nu rent, zingt of danst, je kunt haar niet van de wijs brengen. Tenslotte, is zij vaak, zonder dat zij het weet, uiterst grappig.

Tot zover de introductie van de hoofdpersonen. Het vervolg van het verhaal kan kort worden samengevat**:**

O&J menen Jeff in bescherming te moeten nemen en willen alles doen om diens relatie met Kitty veilig te stellen. Zij besluiten daarom om op een voorstel van Betty, Woody ervan te overtuigen dat Kitty a female Blue-beard is. Zij dwingen hem naar hen te luisteren en vertellen hem dan ook nog dat Kitty verliefd is op Pepi. Woody is razend en zoekt Pepi op, Deze zegt terecht van niets te weten, maar is ondertussen vergenoegd met dit buitenkansje. Hij dringt de kamer van Kitty binnen. Maar zij treedt doortastend op, kan ontkomen en vlucht de kamer van Betty binnen. Deze weet wel raad met de situatie. Zij achtervolgt Pepi en pakt hem hardhandig aan.[a]
Woody vertrekt, maar bij zijn vertrek vertelt hij O&J dat Pepi die nacht op de kamer van Kitty is geweest. O&J staan versteld en gaan Jeff informeren. Deze wuift hun verhaal weg, hij weet dat het niet waar kan zijn. Maar zij vinden dit al te naïef en besluiten de show van Jeff te saboteren. dit met hellzapoppin in het achterhoofd en met een averechts gevolg: Kane is enthousiast, vindt dat hij niets heeft te verliezen en tekent het contract. Eind goed, al goed: Jeff en Kitty vinden elkaar.

Pepi zit op het terras van het landgoed bij het zwembad. Hij is juist klaar met eten, als hij door de ober, graaf Alexander Alexandrovich Alexandrovski, wordt herkend en door hem onderdanig wordt begroet. Pepi reageert woedend, hij wil niet herkend worden, anders wordt hij net als de ober/graaf een arme sloeber.

[a] Wat dit precies inhoudt, wordt niet duidelijk.

Kitty probeert Betty te koppelen aan Pepi ('a real, honest-to-goodness nobleman'), maar zij voelt daar niets voor: 'You mean one of those hand-kissers? Oh, no, that's not for me'. En dan toevallig staat hij daar.

Pepi zelf is trouwens op zoek naar een rijk, sexy meisje van goede afkomst, of Jeff hem niet kan helpen.

'Not that I'm a fortune hunter or anything,but I understand there's a lot of wealthy heiresses on the loose here today. You know, girls with beautiful figures in the bank. They tell me Gloria Van Dearborn's looking for a new title. See, I'm in the mood to make rich girls happy.'

Jeff ziet dan juist Gloria Van Dearborn aan komen lopen. Pepi vraagt hem hoe ze eruit ziet (aanwijzen doe je niet). Een vrouw met een blok ijs in haar hand, antwoordt Jeff. Als Pepi opkijkt, ontnemen Gloria en haar groepje juist op dat moment het zicht op Betty. Deze staat daar zieligjes met het blok ijs in de handen, dat haar door Kitty's vader in handen is gedrukt. Dit met de woorden 'Here. You came with those people that gave me that ice; now give it back to 'em.'

Pepi's teleurstelling is groot, maar voor geld heeft hij het wel over. Hij gaat op jacht, overdondert Betty (' You look lovely today with your ice') en vraagt haar of zij niet samen wat zullen praten. Hij brengt haar naar een rijdend kleedhokje, waar zij elkaar zo lang kussen dat het ijsblok in haar handen smelt.
Maar daarna wordt het al snel duidelijk dat Pepi een ander voor ogen heeft dan de Gloria Van Dearborn, waarover Jeff het had. Ja, zegt zij fel, dat klopt, zij komt uit de Bronx, 198th Street!
Hij is vertwijfeld en wil zich losrukken uit haar armen, maar zij houdt vol. Dan weet hij toch te ontsnappen, terwijl de gasten toekijken Hij rent voor zijn leven, springt een muur over om direct daarna weer om te keren, omdat hij wordt belaagd door een agressieve hond. Maar aan de andere kant van die muur is Betty naar hem op zoek. Hij weet op het nippertje te ontkomen.

Dan staat daar plotseling Quimby voor Betty. Hij moet ervoor zorgen dat de zaken goed verlopen en deze affaire verstoort de rust.
Betty vraagt hem of de Wolga bootsman ook langs is gekomen. Quimby wil weten of de boot een buitenmoordmotor had. Ja antwoordt zij, maar welke motor het is, dat weet ze niet. Zij kan alleen maar uitbrengen hoe smoorverliefd zij is. En hij op mij, dat kun je zien in mijn hand. Quimby kijkt toe en stelt bij het weglopen terloops dat het om hem gaat, niet om Pepi. Klopt, het is een typische Quimby-scene.

Betty hoort een harde knal, zij gaat de ruimte binnen waar Pepi is binnengevlucht. Deze heeft een bloemplot op zijn hoofd gekregen en is volkomen dizzy. Zij besproeit de pot en Pepi's hoofd. Intussen zingt zij vol overgave een liefdesliedje, met als kern:

But you're as cold as a bronze statue
Oh, you don't love right
What kind of love is this?

Pepi wordt wakker en vlucht weg, Betty gooit hem een bezem achterna, waar hij natuurlijk over struikelt. Zij hijst hem overeind en dwingt hem tot een dansje. Weer vlucht hij, met alle gevolgen van dien.
Dan, tenslotte, neemt Pepi in uiterste wanhoop Betty in zijn armen en danst met haar een verdrietige dans. Betty blijft zingen.
Het is duidelijk dat deze scene gepaard gaat met een aantal geijkte grappen uit de gooi- en smijtfilm.

Dan wederom Quimby. Hij treitert Pepi door een cactus neer te zetten op de stoel waarop deze tijdens het dansen terecht komt. Betty maakt dit nog erger door Pepi vervolgens door het hekwerk te duwen. Als Betty hem dan wil kussen, vlucht hij weg. Quimby neemt zijn plaatst en kust op zijn beurt Betty. Zij merkt het en neemt hardhandig wraak. Quimby verdwijnt en dat tot zijn verwondering in een andere, oude vermomming.

Ole en Chic gaan als rekwisiteur aan de gang met de opbouw van de set en met de inventarisatie van de 'spullen'.

Quimby laat ondertussen Betty niet los en volgt haar. Zij is daar niet van gediend, maar haar tirade tegen hem wordt onderbroken door de plotselinge verschijning van Pepi. Een nieuwe achtervolging door Betty volgt met als resultaat een diepe val van Quimby.

Bij de inventarisatie door O&J van de kleren -nu in een andere ruimte- blijkt het dat de bloemetjesjurk niet bij Lady Wintergarten past, zij moet wit zijn in plaats van de voorhanden bloemetjesjurk. Voor Chic geen probleem, hij ontdoet Quimby hardhandig van zijn/haar witte japon. Dit gaat gepaard met luid, hoog vrouwelijk gegil. Quimby blijft vervolgens in haar/zijn onderkleding giechelend achter.
Als Chic de jurk vervolgens in de kast hangt, merkt hij dat daar de kleren van Kitty hangen. Hij vraagt Ole lachend af of zij zijn maatje is.

Ondertussen gaat de jacht van Betty op Pepi verder. Deze weet op klassieke manier te ontsnappen. Hij stormt vervolgensin zijn kamer de klerenkast binnen, maar wordt daar door O&J met deur en al weer naar buiten gewerkt. Zij lachen hem uit om hoe hij daar ligt in dezelfde outfit als zij, een outfit die nota bene uit de kast van Pepi komt.
Een felle discussie volgt over de vraag wiens kamer dit nu eigenlijk is. Uiteindelijk wordt het Pepi allemaal teveel en als zij weigeren *zijn* kleren uit te doen, trekt hij delen ervan van hun lichaam. O&J reageren dan op eenzelfde manier bij hem.

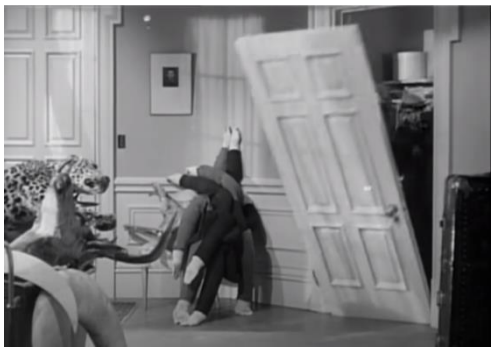

Betty geeft het intussen niet op en blijft Pepi achtervolgen.

Pepi geeft de strijd met O&J op, pakt een sigaret en vraagt Chic om een vuurtje. Hij wordt op zijn wenken bediend, maar krijgt het lid op de neus.

Na het vuurtje van Chic neemt Pepi wraak door de broek van O&J naar beneden te trekken. Hij voorkomt daarna dat zij hetzelfde bij hem kunnen doen door zijn broek keurig in een kastje op te bergen. O&J zetten hem nu in voor een hard-loopwedstrijd. Hij loopt zijn noodlot tegemoet.

Op zijn vlucht voor Betty loopt Pepi de keuken binnen waar hij de graaf/ober tegenkomt en van hem zijn broek opeist. De ober doet dit gedwee, waarna Pepi hem tot groothertog slaat. Hij mag Pepi nu tutoyeren.

Betty blijft Pepi achtervolgen. Ook zij passeert de ober en moet even glimlachen om de situatie waarin deze daar zo voor haar staat. Daarna stormt zij langs hem heen.

Pepi probeert aan Betty te ontsnappen door in recordtijd het zwembad over te zwemmen en een badhokje in te duiken. Betty op haar beurt loopt in haar achtervolging bijna het echtpaar Rand omver. Dan weet zij Pepi in te halen, maar komt vervolgens stevig in aanvaring met de deur van het hokje. Ze deinst groggy terug en loopt het water in.
En weer staat daar Quimby. Hij vraagt haar of zij wel weet wat zij aan het doen is. Nu, dat weet zij best! En gaat dan kopje onder. Quimby vindt het allemaal nogal vermakelijk, maar hij loopt dan zelf half onder een ladder door en krijgt een bloempot op zijn hoofd. Eigen schuld, dikke bult
.

Het theater in de tuin. Jeff is bezig met de voorbereiding van de show, van *zíjn* show. Ondertussen hij in zichzelf een typisch Hollywood-zwijmelliedje over een huisje dat verborgen ligt in de heuvels bij een waterval, waar het sterrenstof morst. Als Kitty verschijnt, zingen zij het liedje uit. Een liedje dat zij begeleiden door er op een raam kindertekeningen bij te zetten.
Intussen interrumpeert Quimby met drie 'Stinky'-oproepen. Hij verschijnt dan zelf en probeert Jeff weg te krijgen, maar deze vraagt hem zelf naar huis te gaan, wat hij -als een schaduw op het raam- ook doet. Dan komt hij weer terug en gebiedt Jeff nogmaals om te vertrekken. Maar Kitty bijt van zich af en voegt hem toe zelf naar huis te gaan. Quimby bindt in en vraagt hen verder te gaan met zingen.[a]

[a] Quimby staat aan de kant van de Rands, en daarmee ook van Kitty. Hij weet het niet meer.

ATTENTION PLEASE!
-IF STINKY MILLER
IS IN THE AUDIENCE--
GO HOME!

STINKY MILLER-
YOUR MOTHER
WANTS YOU-

STINKY MILLER-
GO HOME!!

Dan betrapt Woody hen terwijl zij elkaar kussen, waarna de scene letterlijk in duigen valt: de trap met beiden erop valt om. Woody, vriendelijk en zachtaardig als altijd, helpt hen overeind.

Bij het zwembad duiken O&J op in hun rol van inspicient en dat in een ingenieuze meta-scene. Louis is bezig met de projectie van de film en volgt wat er zich afspeelt. Nu is het blijkbaar mogelijk om, afwijkend van de gang van zaken in de film, vanuit de projectieruimte het beeld bij te sturen, bv om zo een knap meisje te volgen. Wat Louis doet.
Chic ontdekt dit en geeft Louis, als deze doorgaat, vanuit de film op zijn kop: het is niet leuk meer, het gaat niet om een foutje, nee, dit is niet langer *Hellzapoppin'.* Louis heeft het van zijn kant niet op met acteurs en sputtert nog boos tegen.

Jeff neemt afscheid van Woody en Kitty om nog aan het werk te gaan. O&J klampen hem dan aan. Zij weten dat hij van Kitty houdt, de hele wereld ligt voor hem open. Maar Jeff wil zijn vriend Woody beslist geen pijn doen ('I wouldn't hurt him for anything in the world'). Van hun kant willen O&J alles doen om Kitty en Jeff te helpen.

Pepi toont met enig ambras en elegant gekleed aan omstanders zijn vaardigheid in het boogschieten. Quimby kijkt ook hier toe.

Iets later ziet Quimby in de hoogte een vliegtuigje. Aan boord zit Arthur die nog steeds op zoek is naar mrs. Jones. Quimby beschiet het vliegtuigje met pijl en boog. Dit met een averechts resultaat: Arthur vangt de pijl op en laat die belanden in een bil van Quimby.

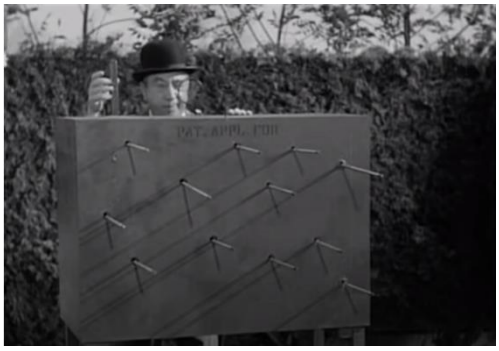

O&J gaan op onderzoek uit naar het veld waar boog werd geschoten en beginnen de boel op te ruimen. Intussen worden zij beschoten door Quimby. Maar deze mist voortdurend of wordt door Ole afgetroefd.
Dan daagt Betty op om hen te helpen. Zij bespreken ondertussen de situatie van Kitty en Jeff. Betty stelt uiteindelijk voor dat zij Woody moeten laten geloven dat Kitty niet de vrouw is, die hij denkt, zij is niet anders dan *een female hell-beard.*
Quimby van zijn kant laat niet met zich sollen en brengt nu groot geschut in stelling, maar ook deze poging loopt op niets uit. Dit wel met de vraag of het niet juist zijn doel en vaardigheid is om nooit iemand te raken.

Kitty komt juist op tijd voor een groepsfoto. Maar haar houding bevalt de fotograaf niet en hij zet haar letterlijk aan de kant. Zij neemt dan wraak door er met het fototoestel vandoor te gaan. Tegelijkertijd schoffeert Pepi een barkeeper achter de toog, maar deze laat zich niet onbetuigd.

In een wervelend optreden neemt Betty met haar dans en zang het zwembad over, dit onder het motto *Watch the birdy, we'll take a candid camera shot.* Aan het einde van de scene komt zij zelfs als een godin op uit het water, klampt zich vast aan de hoge duikplank om even later al zingend kopje onder te gaan.

Een gala-avond. Quimby staat met een verrassende waarschuwing op een al even onverwachte plaats. Een methode van communiceren die trouwens al gauw tot kortsluiting leidt.

Chic geeft vanuit de film Louis de opdracht om zich niet op hem, maar op Kitty en Jeff te richten. Je ziet dan Kitty die Jeff liefdevol toezingt:

I once had
a vision of heaven.
For, darling, I know
that I'll find you there. [a]

Jeff reageert dan onverwacht met *darling,* maa*r* verandert dit direct al in *Kitty.* Kitty kan haar oren niet geloven, maar Jeff houdt vol.
Als Kitty dan vertelt dat Woody haar ouders heeft gevraagd om deze avond hun verloving aan te kondigen, reageert Jeff met de opmerking dat hij Woody een prima kerel vindt. Daarmee is voor Kitty de kous af. Als Woody zich vervolgens bij hen voegt, loopt Jeff tactvol weg. Tot groot verdriet van Ole, Chic en Betty.

---

[a] Dit met een verwijzing naar het hellelied, dat op dezelfde manier begint, maar vervolgt met 'Old Satan's on a tear. Hellzapoppin'..

Ole, Chic en Betty besluiten nu het vileine plannetje van Betty uit te voeren. Chic danst weg met Betty. Na een plagerij van de kant van Chic, hardhandig afgestraft door Betty, nemen zij het initiatief en scheiden al dansend Kitty en Woody van elkaar. Intussen kan Betty Woody nog net vertellen dat zij een goede raad voor hem heeft of hij wisselt alweer, waardoor zij in de armen van Pepi wordt gedreven. Het resultaat laat zich raden: hij wisselt razend snel, zij is woest en danst dan zwijmelend weg met een vreemde.
Na nog een aantal wisselingen staan Kitty en Chic weer tegenover elkaar. Ook hij heeft niets weten te bereiken, tot wanhoop van alle drie. O&J besluiten dan om op te treden.
Dat vragen ook Kitty's ouders aan Woody nu zij niet op zijn aanzoek is ingegaan. Hij stelt hen gerust. hij zal een rustig plaatsje opzoeken om met haar te praten, maar daar krijgt hij de kans niet toe: hij wordt door O&J meegesleept.

Maar tot een gesprek met Woody komt het voorlopig ook nu niet, omdat Louis een felle ruzie krijgt met zijn 'vriendin'.[a] Hij verliest de controle over de film omdat zij de projectieruimte in een chaos verandert.
En daarmee wordt ook de (filmische) wereld van O&J instabiel en ondoorgrondelijk. Zij worden bijna in elkaar gedrukt en komen gescheiden van elkaar in twee werelden terecht. Quimby komt dan tussen beide en roept Louis op om die blondine weg te sturen en zich te concentreren op zijn werk. Niet dat hij zich niet verkneukelt over de gang van zaken. Hij had het ook zelf kunnen bedenken.

[a] De status van deze vrouw ('Toots') is en blijft onbepaald, duidelijk is wel dat Louis naar haar gunsten dingt: *Toots, every time I see you, I get hot and cold at the same time. Give me your lips, will you, Toots?* Zij: *I will not.*

De raad van Quimby wordt niet opgevolgd, de ruzie in de projectiecabine gaat door. En zo komt het drietal zelfs op de kop te staan.

Maar dan maakt Louis radicaal een einde aan de strijd en brengt de zaken weer enigszins op gang, Hij zet een nieuwe filmrol op, maar heeft dan de verkeerde film te pakken: O&J komen terecht middenin een overval van indianen op een konvooi kolonisten. Er wordt hevig gevochten en Chic raakt zelfs gewond. De dader, het opperhoofd, wordt stante pede door Chic de film uit weggestuurd.
Maar de strijd gaat door, terwijl O&J razend, maar ook bang Louis tot rede proberen te brengen en hem zelfs met ontslag dreigen, dit alles heeft volgens hen niets meer te maken met *Hellzapoppin'* .

Nadat de rust is teruggekeerd, draaien O&J zich om en gaan vanuit de film op zoek naar het achtergebleven drietal -O&J en Woody-, wat na enig sturen van Louis lukt.
De achtergebleven Chic krijgt genoeg van hun gekibbel en vraagt hen of zij daar de hele dag blijven staan. Er ontstaat tussen beide groepjes een korte maar heftige woordenstrijd, zelfs Chic en Chic krijgen het met elkaar aan de stok. Tot Ole er genoeg van krijgt. Beiden lopen dan de scene uit met een laatste dreigement aan Louis: wacht maar tot de film is afgelopen.

Woody heeft er ondertussen genoeg van gekregen, maar als hij wil opstappen, wordt hij door O&J tegengehouden. Zij zwachtelen hem in en houden hem voor dat hij geen goed beeld heeft van Kitty: er is een andere man in het spel. Hij wil weten wie het is en pakt Chic hardhandig aan. Na gespeelde aarzeling van beiden hoort hij om wie het gaat, het is Pepi! Woody verdwijnt dan razend op zoek naar zijn rivaal en laat Chic gehavend achter.
Bij het vertrek van O&J rijdt het Indiaanse opperhoofd binnen, zij wijzen hem de richting waar de anderen zouden zijn verdwenen.

Woody treft Pepi aan terwijl hij een lekkernij uitzoekt. Hij vermoedt, zegt hij, dat Kitty hem aantrekkelijk vindt. Pepi is in eerste instantie erg verbaasd. Woody verdwijnt dan weer, maar niet nadat hij hem heeft toegevoegd dat hij uit haar buurt moet blijven. Pepi kijkt op zijn horloge met een blik waaruit blijkt dat hij zijn kans schoon ziet.

Bij het zwembad wordt een liedje gezongen, tegelijkertijd zie je een waterballet. Een moment van spanning, want Kitty zal vanaf het balkon het zingen overnemen. Onder het balkon zie je Pepi dan ook opgewonden heen en weer lopen , terwijl Woody terzijde staat, afwachtend en boos.

Pepi ziet het zingen van Kitty als een ode aan hem ('I once had a vision of heaven and you were there'), hij plukt aan het einde van de song een roos en gaat naar binnen. Woody stormt hem achterna, maar wordt opgehouden door Quimby.

Pepi is ondertussen de kamer van Kitty binnengedrongen, zij ontvangt hem vriendelijk, dit ondanks zijn pathetische gedrag.

Tonight is ours,
and it shall live forever,
because you're a woman
and I'm a man.

Dan merkt zij al gauw dat hij zich probeert op te dringen en reageert op een passende manier. De eerste keer mist zij hem met een lamp, de tweede keer is het raak en slaat zij een fles op zijn hoofd in gruzelementen. Pepi doet nog een laatste poging, maar valt dan uitgeteld neer. Kitty vlucht weg.
Ook in deze scene speelt een uitgedoste Quimby weer een -wat merkwaardige- rol. Het enige wat hij doet, is een lamp opvangen. Zijn aanwezigheid heeft geen enkele invloed op het gebeuren, ook niet indirect.

Kitty vlucht bij Betty binnen met een 'I think he's gone love crazy or something'. Betty vangt haar doortastend op om vervolgens opgetogen en op hardhandige wijze achter gesloten deuren met Pepi af te rekenen.[a] Deze gaat uiteindelijk -verlost uit Betty's wurgende greep- op de vlucht .

[a] Hoe en met welke intentie Betty te werk gaat, laat zich ook nu alleen maar raden. Wat moet je bv denken van het volgende 'dialoogje':

- Oh, no, no, no.
- Yes, yes, yes.
- Oh, no, no, no!

Vooral Pepi's *What a woman* na afloop geeft je stof tot nadenken. Als je een afranseling hebt gehad, reageer je wel anders.

Bij zijn vlucht komt Pepi Woody tegen. Dezeheeft lang in spanning zitten afwachten hoe de confrontatie zal eindigen. In het voorbijgaan kan Pepi niets anders uitbrengen dan *What a woman*!
Ook nu kan Quimby niet nalaten om zijn alom aanwezige invloed te benadrukken, ditmaal aan de hand van een kort spel van vermommingen, dat hij eindigt met een *Don't ask me how I do it, folks* .

Iets later zal Quimby, bij de ontmoeting van Kitty en Jeff, benadrukken dat hij hoopt dat iedereen gelukkig zal worden, wat dus geldt voor hen, maar ook voor Woody en Pepi. Op de vertwijfelde vraag van Kitty of hij nu weet hoe het met de liefde zit, antwoordt hij trouwens dat hij het niet weet omdat hij getrouwd is.

Hey, Pops, keep that beat
a-beatin'
I feel a rhythmic
brainstorm comin' on.

Dan de jazz and lindy hop dance, een Afro-Amerikaanse dans, groots uitgevoerd door de *Harlem Congeroo Dancers* . Zeker in deze tijd een uitvoering die te denken geeft. Op zich is deze danssessie een plezier om naar te kijken, maar binnen de context van dit verhaal zullen velen de wenkbrauwen optrekken. Er bestaat blijkbaar geen enkele communicatie tussen wit en zwart: een neger-muzikant loopt zonder zelfs op te kijken langs een drietal blanken, dat -lijkt het- de voorbijganger zelfs niet opmerkt.
De sessie zelf is duidelijk bedoeld voor de zwarte groep van bedienden die in het landhuis werken. Blijkbaar is dit toegestaan, toch vluchten de bedienden weg als ze merken dat Jeff, Ole en Chic staan te kijken. Een pijnlijk incident.

Toch wordt de sessie integraal getoond, zonder enige onderbreking. Het blanke drietal geniet zichtbaar en Jeffs conclusie verrast je dan ook niet: *Wow. Too bad they're not in the show. Put 'em in the next one.* Maar ja, dit lost de scheiding van blank en zwart nog niet op. Zwart vertier was er immers alom.

Jeff komt Woody tegen, koffers in de hand. Hij vertrekt, Kitty is meer een vrouw voor Jeff, maar ja, Jeff heeft het probleem *Pepi:* daar is Kitty verliefd op. Jeff laat dat koud, wat Woody op zijn beurt niet begrijpt. Maar ja, hij is blijkbaar ouderwets.

.

Jeff neemt Kitty apart om haar het goede nieuws te vertellen, terwijl Betty op haar beurt probeert de achtergebleven Woody te verschalken. Deze rent verschrikt weg.

Ondertussen is Pepi -alweer hersteld en perfect gekleed- bezig met kleiduifschieten. O&J horen een schot en gaan erop af. Zij nemen de plaats van Pepi over, waar blijkt dat Chic een niet al te handig schutter is. Eerst schiet hij Ole bijna door het hoofd, vervolgens raakt hij de band van hun auto en daarna de koffer, waarop een treurige Woody de verte in zit te staren. Tenslotte raakt hij ook Woody zelf, waardoor er een waterval van tranen zichtbaar wordt.
Woody gaat naar hen toe en legt de situatie uit: Jeff is verliefd op Kitty, maar zij op Pepi. Zij zijn samen op haar kamer geweest. O&J schrikken, hun idee (om Jeff op schalkse manier te helpen) blijkt waar te zijn. Zij hebben geen goed woord voor Kitty over en gaan op zoek naar Jeff om hem de waarheid te vertellen.

Intussen schiet Chic Arthur uit de lucht. Deze daalt met plant en al aan een parachute naar beneden.

Jeff vertelt O&J dat Max Kane, een Broadway-regisseur, deze avond naar de show komt kijken. Zal ze een succes worden, dan zullen Kitty en hij de ouders van Kitty over hun trouwplannen vertellen.
O&J zijn verbijsterd. Wanneer zij Jeff en Kitty later tegenkomen nemen zij Jeff apart en vertellen hem over het nachtelijke avontuur van Kitty met Pepi. En dat in niet mis te verstane, gecensureerde termen. Jeff reageert eerst woedend, maar wuift daarna hun verhaal weg, hij weet wel beter.

O&J zijn radeloos en gaan over tot vérgaande actie: zij zullen de show van Jeff & Kane saboteren, loopt die uit de hand dan zal Jeff, zoals hij heeft gezegd, niet met Kitty trouwen. *The main thing is to save him from the clutches of that woman.* Om dit te voor elkaar hebben zij hulp nodig. Chic zal rondbellen om zo voor de nodige ondersteuning te zorgen. Dan, juist op dit ogenblik, kijkt Quimby toe.
Ondertussen heeft Jeff gehoord dat Kane zal komen, hij zal hem van het station ophalen. Nog beter nieuws: Kitty zal die avond zingen.

Chic is iets later zo onverstandig om Pepi aan te vallen, iets wat hij maar beter niet had kunnen doen. Pepi mag dan wat slungelig aandoen, de kaakslag die hij Chic toedient, mag er wezen.
Quimby zit het ook al niet mee, hij laat per ongeluk een viskom op het hoofd van Chic belanden.

De show zelf.

Kitty en Jeff ontvangen Max Kane. Hij is gekomen omdat de vader van Kitty nu eenmaal een groot bankier is en omdat hijzelf ook zijn hypotheek moet aflossen. Te springen staat hij dus niet. En een grote show, wil hij wedden, dat wordt het vast niet. Hij laat beiden nogal verslagen achter.

O&J -officieus de rekwisiteurs- bereiden de show op eigen wijze voor. Zo laten zij een zekere Usher, een zaalwacht (= Quimby) een bezoeker, die buiten bij het licht van een autolamp nog wat zit te lezen, ophalen om hem een plaatsje voorop het toneel te geven. Hier kan hij rustig verder leven. Jeff vindt het erg leuk totdat hij een beginnende ergernis op het gezicht van Kane ziet.

Maar het wordt nog veel en veel erger. Zo ziet hij hoe een boeket bloemen al direct de (wat saaie) openingsdans verandert in één grote niesfestijn.

De show is ook verder één mallemolen. Zo zie je de lezende bezoeker gewoon verder lezen, wat er ook met het licht gebeurt.

Je ziet een klevend papier zich verspreiden.

Maar ook: spijkertjes over de vloer. een autoped in de achtervolging, een beer.

Betty's eerste ruimtereis. Pepi kon zijn niesen niet inhouden.

Een waterfestijn.

Een inval van honden en katten.

En dan verder nog Betty -zingend- op een te snelle roltrap, achter een ellenlange voorbijkomende ladder en lopend te midden van gloeiende zwaarden. Dit alles gelardeerd met een of twee meer of minder pikant getinte momenten.

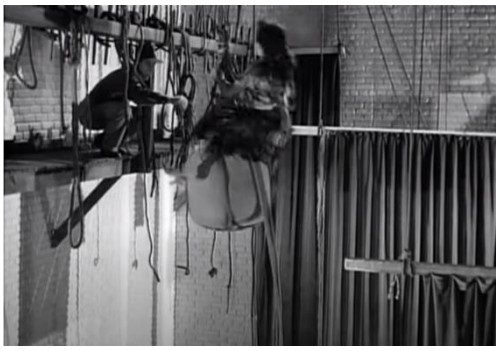

Betty maakt een tweede ruimtereis. Boven aangekomen gaat zij, verfomfaaid en wel, achter O&J aan en vertelt hen dat zij de aanstichters zijn van alle kwaad door te vertellen dat dat Kitty met Pepe die avond samen in de kamer was. Jeff zal razend zijn. Maar haar afrekening met hen mislukt deerlijk.
O&J op hun beurt zijn ten einde raad, zij zouden wel van de aardbodem willen verdwijnen, maar dat lukt niet.

NEXT

Dan verschijnt Quimby, nu als illusionist met zijn verdwijningstrucs. Hij zal O&J helpen: *Zip the zipper, rits de denkbeeldige ritssluiting naar beneden*. Maar de poging mislukt, althans voor de helft. Quimby had dit niet voorzien en vraagt zich af hoe hij dit probleem ('half man, half nothing') moet oplossen.

Dan verschijnt Pepi ('Have you seen those two imbeciles?'). Hij is terecht woedend op de twee, zij hebben hem immers voorgehouden dat Kitty verliefd op hem is.
Chic krijgt de laag van voren, terwijl Ole uit het niets Pepi uitmaakt voor *pasty-faced Pomeranian*. Dan merkt Pepi al snel dat er iets mis is en verdwijnt hij weer vlug. Quimby is al eerder met de stille trom vertrokken. Ook O&J gaan ervandoor, dit als een gewapende twee-eenheid, bang als zij zijn voor Jeffs toorn.

Kitty is op zoek naar Betty. Als zij haar vindt, vraagt zij haar om gauw congakleren aan te trekken, zo kunnen zij de show nog redden. Betty doet mee.

O&J blijven sukkelen tot zij Quimby weer tegenkomen. Chics deel van de twee-een-ling geeft hem dan een tik op het hoofd. Quimby valt neer, Chic schrikt, want als Quimby dood is, zitten zij met de gebakken peren.
Gelukkig komt hij -als een schaduw van zichzelf- al snel weer overeind en geeft Chic aan dat hij een plens water over hem heen moet gooien. Dit doet hij in eerste instantie verkeerd, hij kiest vanzelfsprekend de schaduw. Na de tweede plens staat de aloude Quimby op, maar die brengt geen verlossing. O&J worden beiden onzichtbaar gemaakt. En dit in de wetenschap dat Quimby eerder had gemeld dat hij er nog nooit in is geslaagd om een onzichtbaar zwijn, laat staan een mens weer zichtbaar te maken.

Betty op haar beurt probeert intussen Pepi over te halen om alsnog aan de show mee te doen, deze blijft aanvankelijk tegenstribbelen -woedend als hij is op O&J-, maar zwicht uiteindelijk toch en gaat met haar mee.
Maar juist op dat moment worden zij overvallen door een onzichtbare O&J en schrikken zich een ongeluk. Maar Betty komt -alsof er niets aan de hand is- al snel weer tot bezinning en vertelt hen dat Jeff is vertrokken, terwijl Kane de show juist wel goed vond. O&J gaan dan onzichtbaar en wel achter hem aan.

De show zelf wordt een wervelend succes. Aan het einde leidt Kitty -later samen met Betty- zingend een meeslepende dans.

Till you've done the conga beso,
You don't know what you've missed.
It's the Cuban conga with a Yankee twist.

Jeff komt -gelanceerd door een onzichtbare O&J- in volle haast en overstuur de zaal binnen en valt neer naast een Kane, die laaiend enthousiast is over de show ('but it's terrific'). Dan een stem uit het luchtledig die een chequeboekje en een pen te voorschijn tovert. Kane tekent na opdracht van boven met een 'What can I lose?'

Intussen wordt Quimby tegen het einde opgepiept blijkbaar met de boodschap om O&J weer zichtbaar te maken. Wat gebeurt: je ziet beiden met hun mede-slachtoffers weer tot leven geroepen.

De show gaat verder, even onderbroken door Arthur die zich met zijn oerboom nog eenmaal laat zien.

In een kort fragment zie je Chic ondertussen met twee honden het toneel opkomen, blijkbaar om op jacht gaan. Hij schiet op J&O's beer die verscholen zit in Arthurs boom, maar mist hem, dit tot vermaak van de beer, die vindt dat Chic een bril nodig heeft. De honden op hun beurt verbazen zich: *Can you imagine that? A talking bear!*

Dan tegen het einde loopt de show uit op een groot dansfeest, waar spelers en publiek zich samen vermaken. Met als apotheose dat Kitty en Jeff elkaar vinden.

Blijft achter een nog steeds verbijsterde vioncellist, wiens strijkstok door J&O tijdens de show werd vervangen door een zaag.

Selby zit samen met R nog wat na te praten. Deze vond het allemaal maar niks: 'Nice work, Selby. I knew you could do it. Talking bears, talking dogs, people who disappear, slapstick comedy.'
Selby vertelt dan dat hij zijn script heeft geschreven naar aanleiding van de Broadway show *Hellzapoppin'*. R reageert nogal robuust en schiet op Selby. Deze blijft er laconiek onder, hij draagt immers een kogelvrij vest. Toch kan hij niet voorkomen dat het water er bij hem aan alle kanten uitspuit.

THE END
A Universal Picture

Directed by
H.C. POTTER

The Players
Ole . . . . . OLE OLSEN
Chic . . . . . CHIC JOHNSON
Betty . . . . . MARTHA RAYE
Quimby . . . . . HUGH HERBERT
Kitty . . . . . JANE FRAZEE
Jeff . . . . . ROBERT PAIGE
Pepi . . . . . MISCHA AUER
Director . . . . . RICHARD LANE
Woody . . . . . LEWIS HOWARD

Mr. Rand . . . . . CLARENCE KOLB
Mrs. Rand . . . . . NELLA WALKER
Louis . . . . . SHEMP HOWARD
Selby . . . . . ELISHA COOK, JR.
Messenger . . . . . FRANK DARIEN
Lena . . . . . KATHERINE JOHNSON
Orchestra Leader . . . . . GUS SCHILLING
THE SIX HITS
SLIM & SLAM
THE CONGEROO DANCERS
OLIVE HATCH WATER BALLET

Screenplay
NAT PERRIN
WARREN WILSON
Based on an original story by
NAT PERRIN
Suggested by the stage play
"OLSEN & JOHNSON'S HELLZAPOPPIN"

Conclusie

Any similarity between Hellzapoppin' and a motion picture is purely coincidental.

De film voldoet als komedie in zeker opzicht zonder twijfel aan de verwachtingen van een groot publiek. Hij zit vol vaart en sleept je mee, hij is grappig en gaat niet diepzinnig in op de dagelijkse problemen. Bovendien is het bepaald geen essayistische film, waarin je bv op zoek bent naar een persoonlijkheid met zijn eigen innerlijke waarden of naar een anarchistische samenleving waar het goed toeven is.

Aan de andere kant -en dit is cruciaal- kun je niet stellen dat de film eenvoudig en doorzichtig is. Integendeel hij gaat gebukt aan een teveel aan filmische informatie. Rust en redundantie ontbreken.

De film is als komedie zijn tijd ver vooruit. Je kunt hem roemen om zijn originele en creatieve aanpak van story en plot in al hun verbrokkeling (en samenhang), maar vooral ook omdat hij in zijn visie de eenheid toont van vorm en inhoud, die zich uit in het *hellzapoppin*: alles is één (georganiseerde) chaos, zonder dat je er ook maar enige diepere boodschap uit kunt distelleren. De film is in de eerste plaats ontspannend, maar dan van een zeer hoge, creatieve orde.

De reïstische code wordt met name door Quimby's optreden ondermijnd, dit zonder dat je kunt zeggen welke code de film dan wel beheerst: geijkte verhaalcodes als de mythisch-magische, de romantische of de surrealistische zijn niet van toepassing. Misschien kun je nog het beste van een modern sprookje spreken.

De opbouw van de film is geraffineerd. Je ziet snelle overgangen en een geraffineerd gebruik van de montage. Beide bevestigen een verbrokkelde narratie. De vele meta-scenes van hun kant verhogen bovendien de afstandelijkheid en geven de kijker de indruk dat het verhaal zelfs zijn fundament kwijt is. Al met al een chaotische en hectische aanpak.

Het is niet verwonderlijk dat de film een uitzonderlijke status bezit. Hoewel het zonder twijfel een komische en humoristische film is, komt hij niet voor op lijsten van beste komedies, niet bij de top honderd van beste films. Hij voldoet blijkbaar in geen enkel opzicht aan de verwachtingen van de kijker, zeker niet in deze tijd.

De invloed van het modernisme op de film is merkbaar: het verhaal wordt verknipt, de beelden gemonteerd. Van een samenhangend verhaal is geen sprake meer. Er ontstaat een stroom van beelden, die je vaak associatief meesleept. Binnen dit kader is het van belang dat er, zeker in de beginperiode van het modernisme, sterk verzet bestond tegen de bestaande vormen van representatie. Men hield zich juist bezig met 'platvloerse' vormen als vaudeville en commedia del 'arte, maar ook met de slapstick in de film. Het (vroeg-) modernisme heeft in dit opzicht twee gezichten. Toch komt de film niet voor in de (lange) Wikipedia-lijst van modernistische films.

Hiernaast zijn er ook invloeden van het dadaïsme merkbaar. De werkelijkheid valt niet te in passen binnen een vast patroon, zij is tegenstrijdig. Een creatief werk hoort daar een afspiegeling van te zijn. Het heeft een losse, vaak associatieve structuur, het onthoudt zich van clichés en voorkomt daarmee verstarring.